

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 22-28 martie 2009

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

SĂRBĂTOARE

Bunavestire

Miercuri, 25 martie 2009
ora 11.00 Sfânta Liturghie

Calea Crucii

vineri, 27 martie, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

în fiecare sâmbătă din Postul Mare,

PARASTAS

ora 17.30

Mai înainte, conform unor cărți liturgice vechi, în părțile Apusului **ziua de 25 martie** era o sărbătoare a Domnului nostru Isus Cristos, amintindu-se vestirea întrupării Domnului. Chiar și astăzi, sărbătoarea este numită In Annuntiatione Domini - La vestirea Domnului, dar conținutul rugăciunilor și al textelor liturgice se referă la Preacurata Fecioară Maria. Deși documentele scrise cu slujba Bunei Vestiri sunt doar din secolul al VI-lea, putem fi siguri că sărbătoarea este din primele veacuri ale creștinismului. Cum ar fi fost posibil ca primii creștini să nu rețină cu deosebită venerație și emoție cuvintele adresate Mariei de către îngerul Gabriel și de către verișoara ei Elisabeta? Conținutul, înțelesul Bunei Vestiri se referă în primul rând la Mesia, Mântuitorul așteptat, și în al doilea rând la legătura intimă, vitală între Mamă și Fiul, după cum reiese din cuvintele îngerului Gabriel: „Bucură-te, tu care ești plină de har; Domnul este cu tine; binecuvântată ești tu între femei... Spiritul Sfânt se va coborî asupra ta și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceasta, copilul sfânt care se va naște din tine se va numi Fiul lui Dumnezeu”.

„În momentul Bunei Vestiri, Maria este expresia cea mai înaltă a așteptării venirii lui Dumnezeu și a lui Mesia, așteptare ce a străbătut în continuă creștere întreg Vechiul Testament; este sinteza și punctul culminant al așteptării mesianice din partea poporului ales. Așa vede lucrurile Sfântul Luca în cântarea Magnificat - Sufletul meu preamărește pe Domnul; tot așa le-au văzut și Sfinții Părinți ai Bisericii, iar teologia contemporană reia gândul lor adânc.

Datorită harului de a fi fost zămislită fără de păcatul strămoșesc, precum și faptului de a-și fi consacrat lui Dumnezeu fecioria ei, Maria a dovedit, în lumina credinței, o înțelegere și o supunere excepțional de aleasă și de delicată”.

Paradoxul vremurilor noastre

de Octavian Paler

Paradoxul vremurilor noastre în istorie este că avem clădiri mai mari dar suflete mai mici; autostrăzi mai largi dar minți mai înguste.

Cheltuim mai mult dar avem mai puțin; cumpărăm mai mult dar ne bucurăm mai puțin. Avem case mai mari dar familii mai mici, avem mai multe accesorii dar mai puțin timp; avem mai multe funcții dar mai puțină minte, mai multe cunoștințe dar mai puțină judecată; mai mulți experți și totuși mai multe probleme, mai multă medicină dar mai puțină sănătate. Bem prea mult, fumăm prea mult, cheltuim prea nesăbuit, râdem prea puțin, conducem prea repede, ne enervăm prea tare, ne culcăm prea târziu, ne sculăm prea obosiți, citim prea puțin, ne uităm prea mult la televizor și ne rugăm prea rar.

Ne-am multiplicat averile dar ne-am redus valorile. Vorbim prea mult, iubim prea rar și urăm prea des. Am învățat cum să ne câștigăm existența dar nu cum să ne facem o viață, am adăugat ani vieții și nu viață anilor.

Am ajuns până pe lună și înapoi dar avem probleme când trebuie să traversăm strada să facem cunoștință cu un vecin. Am cucerit spațiul cosmic dar nu și pe cel interior. Am făcut lucruri mai mari dar nu mai bune. Am curățat aerul dar am poluat solul. Am cucerit atomul dar nu și prejudecățile noastre. Scriem mai mult dar învățăm mai puțin. Plănuim mai multe dar realizăm mai puține. Am învățat să ne grăbim dar nu și să așteptăm. Am construit mai multe calculatoare să dețină mai multe informații să producă mai mulți ca niciodată dar comunicăm din ce în ce mai puțin.

Acestea sunt vremurile fast-food-urilor și digestiei încete; oamenilor mari și caracterelor meschine; profiturilor rapide și relațiilor superficiale.

Acestea sunt vremurile în care avem două venituri dar mai multe divorțuri, case mai frumoase dar cămine destrămate.

Acestea sunt vremurile în care avem excursii rapide, scutece de unică folosință, moralitate de doi bani, aventuri de-o noapte, corpuri supraponderale și pastile care îți induc orice stare de la bucurie la liniște, la moarte.

Sunt niște vremuri în care sunt prea multe în vitrine dar nimic în interior.

Vremuri în care tehnologia îți poate aduce această scrisoare și în care poți decide fie să împărtășești acest punct de vedere, fie să ștergi acest mesaj. Amintește-ți să-ți petreci timp cu persoanele iubite, pentru că nu vor fi lângă tine o eternitate.

Amintește-ți să spui o vorbă bună copilului care te venerează, pentru că acel copil va crește curând și va pleca de lângă tine. Amintește-ți să-l îmbrățișezi cu dragoste pe cel de lângă tine pentru că aceasta este singura comoară pe care o poți oferi cu inima și nu te costă nimic. Amintește-ți să spui "Te iubesc" partenerului și persoanelor pe care le îndrăgești, dar mai ales să o spui din inimă. O sărutare și o îmbrățișare vor alina durerea atunci când sunt sincere. Amintește-ți să-i ții pe cei dragi de mână și să prețuiești acel moment pentru că într-o zi acea persoană nu va mai fi lângă tine. Fă-ți timp să iubești, fă-ți timp să vorbești, fă-ți timp să împărtășești gândurile prețioase pe care le ai.

Tuturor prietenilor mei, vă mulțumesc că existați.